

[Glistrup]

Men selv med den blideste og nænsomste hensyntagen til skatteministeren må enhver, der sætter sig ind i dette forslag, erkende, at ministeren ved fremsættelsen af det har placeret sig fuldstændig på linje med den grusomme og onde far, der juleaften præsenterer sit forventningsfulde barn for en stor, flot pakke med et fremragende og skønt indpakningspapir og siger: her, min søn, skal du få en dejlig gave! Når man ser på alt, hvad der er af emballage på det her, så er det nogle smukke kønspolitiske og moderigtige synspunkter, men når man så begynder at pakke op, er det træld alt sammen; der er så at sige ikke noget som helst reelt indhold i det.

Det markeres i og for sig også med skatteministerens egen provenuangivelse. Det, der skulle være resultatet af alle de mange anstrengelser, er en provenuforskydning på mindre end én promille af, hvad ægtefæller her i dette land betaler i indkomstskat, og selvfølgelig kan man ikke, hvis man virkelig vil reformere det bestående, komme til et resultat med en provenumæssig virkning af den art. Når man så kigger efter, hvor de 75 mill. kr. hidrører fra, er det fra noget, der stort set ikke har noget med ægtefællebeskatningen at gøre.

For to tredjedele vedkommende går ministeren skarpt imod det socialdemokratiske partiprogram og siger: nu skal vi give nogle flere fradrag til dem, der har kapitalpension-sudgifter eller kapitalforsikringsudgifter, og til dem, der har velgørenhedsfradrag. Det er to tredjedele af det, som dette forslag drejer sig om i penge, og det er vel at mærke en udvidelse af disse fradrag, som socialdemokratiet fra Borgbjergs dage – og fra Viggo Kampmanns dage for det sidste fradrags vedkommende – har kæmpet hårdt og brutalt imod. Det er det reelle indhold i det, ministeren her kommer og foreslår.

Jeg vil gerne på fremskridtspartiets vegne tilbyde socialdemokratiet et miniskatteforlig i forbindelse med denne sag. Skal vi ikke slette de to fradrag aldeles og totalt og uden overgangsregler og så til gengæld forhøje det almindelige personfradrag med det provenu, der er indvundet derved? Det bliver vel en personfradragsforhøjelse på 1.200 kr. eller 1.500 kr., eller hvor meget det nu kan blive til – det vil jeg gerne lade ministerens folk regne ud – og så har vi da i hvert fald løst de problemer. Jeg tror nok, at hvis vi gik sam-

men om den sag, kunne vi finde de 13–14 stemmer, vores to partier mangler i folketinget for at klare i hvert tilfælde den side af den danske skatteproblematik.

Men al den træld, som i øvrigt fylder op i ministerens forslag, indebærer jo, at der ganske givet er nogle af de 2,2 millioner mennesker, som dette retter sig mod, der vil få træld i den gale hals på den ene eller den anden måde og derved komme ind i nogle fælder, fordi det simpelt hen ikke er til at finde ud af, om man skal gøre det ene eller det andet på dette grundlag.

Man bygger på, hvordan den retlige råden er over disse ting i ægteskabet, men hr. Hagen Hagensen har jo ret, når han siger, at den gældende ordning i sin tid, da den blev indført, var overensstemmende med ægteskabsloven. Der var overensstemmelse mellem ægteskabslov og skattelov, og så siger hr. Hagen Hagensen helt rigtigt: men ægteskabsloven er blevet ændret. Ja, det er den. Det blev den i 1925, for 57 år siden, og når man ikke har fundet ud af at ændre skatteloven overensstemmende med ægteskabslovændringen i 1925, har det jo sine gode grunde: det kriterium er simpelt hen aldeles uegnet.

Det behøver jeg ikke spille megen tid på. Jeg slår igen op i socialdemokratiets papirer. Vi har et væld af erklæringer fra tidligere socialdemokratiske skatteministre, som vi har fået i udvalget, om, hvor aldeles umuligt det er at bruge ægteskabslovens bodelskonstruktion, og det skal vi citere ordret i vores betænkningssbidrag, hvis sagen nogen sinde kommer så langt. Det gør den nu nok ikke, for vi har da fornuftigere ting at tage os til i skatteudvalget end at behandle dette forslag, så vi kan vel roligt gå ud fra, at denne sag drukner i skatteudvalget. Men der er i hvert tilfælde ikke nogen som helst anledning til at gå ind på den konstruktion, som ministeren lægger op til.

I øvrigt er det, som barnet vil finde blandt træld i den, bare, at man skal have en bunke mere administration og blanketudfyldning og køren ind i EDB-maskinerne, altså lige præcis i den modsatte retning af den, som f.eks. Berlingske Tidende i øjeblikket kører for at bekæmpe bureaukratparagraf-Danmark. Dette vil bare bureaukratisere det yderligere.

Men man forsøger jo altid at finde ud af, om der trods alt ikke er en lumsk bagtanke, når der tilsyneladende ikke er nogen rene